

Swedish Translation

LYRICUS DISCOURSE 3

The Nature of Knowledge

Lyricus Samtal 3

Kunskapens Natur

James, skaparen av WingMakers material, har översatt dessa samtal till de engelska originalversionerna. De är ett väsentligt inslag i den pedagogik som används av lärarna inom Lyricus Teaching Order där James är medlem. De görs här tillgängliga för första gången.

Dessa samtal är dialoger mellan lärare och elev, nedtecknade på grund av sin goda inlärningseffekt, så att andra kan använda samma instruktioner.

Elev: Finns det någon teknik för att uppnå kunskap om Gud?

Lärare: Vilken Gud pratar du om?

Elev: Den ende och källan till allt.

Lärare: Nej.

Elev: Hur kommer det sig då, att några tycks vara välsignade med kunskapen om Gud och andra som verkar komplett okunniga om hans närvaro och värde? Säkert upptäckte de, som är upplysta någon teknik för att uppnå sin kunskap.

Lärare: Det finns inga tekniker. Detta är den stora vanföreställning som svept fram bland mänskliga varelser i hela universum. Vi håller fast vid vår tro på att det finns en formel eller en ritual eller en lärare, som kan ge oss upplysning – eller kunskapen om Gud.

Elev: Men om det inte finns någon teknik eller lärare, hur kommer det sig då att allt det här existerar? Varför sitter du min lärare framför mig? Eller varför finns det böcker och lärda mästare som ger information inom det här området? Säger du nu, att allt det här är värdelöst?

Lärare: Där det finns frågor, finns det också svar som väntar på någon som lyssnar. Allt det här existerar på grund av att människor som du ställer frågor. Om dessa frågor inte existerade, skulle *det här* inte existera.

Elev: Men vad är då poängen, om svaren inte för mig närmare kunskapen om Gud?

Lärare: Varför finns inte kunskapen om förintelse i allas händer i stället för i händerna på ett fåtal?

Elev: Vad menar du?

Lärare: Varför ligger kunskapen om hur man kan förinta mänskligheten - massförintelse – så säkert bevakad?

Elev: Du pratar om massförstörelsevapen?

Lärare: Ja.

Elev: Det beror naturligtvis på att teknologin är så destruktiv, att den behöver tas om hand och kontrolleras av ansvarsfulla regeringar.

Lärare: Varför är den kontrollerad?

Elev: Om det var så, att varje människa hade förmågan att förinta massorna, kunde han eller hon bli sinnessjuk och göra det.

Lärare: Är kunskapen om massförintelse motsatsen till kunskapen om massupplysning?

Elev: Det vet jag inte.

Lärare: Hur skulle det vara om du gavs förmågan att upplysa (enlighten) hela mänskligheten, men också förmågan att förinta den. Skulle du då inte vara den mäktigaste människan på jorden?

Elev: Jag kan inte föreställa mig på vilket sätt jag skulle kunna vara mäktigare.

Lärare: Hur skulle du välja att utöva din makt?

Elev: Jag antar att jag skulle behöva många rådgivare, som hjälpte mig att fatta de rätta besluten för att bygga upp ett storartat samhälle, rikt på kultur och med lärda medborgare.

Lärare: Men om nu dina undersåtar gjorde uppror? De kanske ville bli kvitt din makt? Vad skulle du göra då?

Elev: Men om jag hade förmågan att upplysa dem, varför skulle de då göra uppror? De skulle bli upplysta och som ett resultat därav skulle de välja att leva i harmoni.

Lärare: Men några kanske inte vill bli upplysta. Kanske känner de att de vet själva vad som är bäst för deras utveckling och vägrar följa en utomstående källa, oavsett hur välvillig och vis den är.

Elev: Då skulle de få som de ville.

Lärare: Även om de dödade varandra och uppförde sig allmänt dekadent?

Elev: Jag skulle försöka lära dem rätt uppförande, så att de kunde lära sig att leva i harmoni.

Lärare: Tror du att de skulle lyssna?

Elev: Om de inte gjorde det, skulle jag placera de goda och respektabla människorna åtskilda från de stridande och grymma.

Lärare: Jag förstår. Så du skulle dela in dina medborgare i två grupper?

Elev: Det vore det enda sättet att ge harmoni till en del, eftersom det inte gick att ge det till alla.

Lärare: Och om, efter en tid, barnen till de stridande och grymma medborgarna fick barn som till slut ville leva i harmoni, vad skulle hända då?

Elev: De skulle bara behöva be om det, så skulle de bli upptagna i samhället igen.

Lärare: Så medborgarna i ditt samhälle skulle acceptera dem utan några problem och tilldela dem samma sociala fördelar som de själva åtnjöt?

Elev: Ja.

Lärare: Och om de inte gjorde det?

Elev: Då skulle jag antagligen bli tvungen att beordra det, lagstifta om det. Men återigen, om jag hade makten att upplysa mina medborgare, skulle de säkert förlåta dem som blivit ledda på villovägar av sina föräldrar och åter ta upp dem i den större gemenskapen.

Lärare: Och vad skulle resultatet bli om en av de här nya medborgarna mördade någon i ditt upplysta samhälle?

Elev: De skulle uteslutas och straffas.

Lärare: Inte upplysta?

Elev: Jag skulle nog ta för givet, att det inte gick att upplysa dem.

Lärare: Så din förmåga att upplysa var inte perfekt?

Elev: Jag antar att den inte var det.

Lärare: Och vad skulle hända om det dekadenta samhället beslöt att det upplysta samhället skulle besegras?

Elev: Varför skulle de gå till attack om de visste att jag hade förmågan att förinta dem?

Lärare: Kanske trodde de att du i verkligheten inte hade förmågan, eller om du hade den, så skulle du aldrig bruka den.

Elev: Vi skulle då bli tvungna att försvara oss och fånga in ledarna för det dekadenta samhället och spärra in dem tills de ändrade sitt sätt att tänka och handla.

Lärare: Så då var din förmåga att förstöra inte heller perfekt.

Elev: Inte på det sätt som jag trodde den var.

Lärare: Du har besvarat de här hypotetiska frågorna på ett vist sätt. Ser du hur komplicerad makten kan vara?

Elev: Ja.

Lärare: Förstår du, att ha förmågan att upplysa eller förstöra är en form av makt som de flesta människor tillskriver Gud?

Elev: Ja.

Lärare: Så hypotetiskt bad jag dig att spela Gud.

Elev: Jag förstår, men på vilket sätt besvarar detta min fråga om att få kunskapen om Gud?

Lärare: Det kanske det inte gör. Jag ville helt enkelt att du skulle få en glimt ur Guds perspektiv, den Gud som människan föreställer sig.

Elev: Varför?

Lärare: Om du vill ha kunskapen om Gud så måste du ha någon uppfattning sedd ur Guds perspektiv.

Elev: Men jag menade inte, att jag ville ha kunskapen om den Gud, som människorna har skapat.

Lärare: Det är den enda kunskap du kan få.

Elev: Varför kan jag inte uppnå kunskapen om den sanne Guden, Första Källan? Varför finns det inte en teknik, som jag kan använda för att finna och hämta in den kunskapen?

Lärare: Låt oss återvända till vårt hypotetiska scenario. Låt oss anta, att din förmåga att förstöra bara låg en tanke bort. Om du blev arg skulle din förmåga att förstöra släppas loss och mottagaren av din ilska skulle förintas.

Elev: Skulle det fungera på samma sätt när det gäller upplysning? Med andra ord, skulle jag bara behöva en enkel tanke för att ge upplysning?

Lärare: Ja.

Elev: Okay.

Lärare: Hur många gånger om dagen har du en ilsken tanke och hur många gånger tänker du på att upplysa någon?

Elev: Det vet jag inte. En bra dag har jag inte några ilskna tankar.

Lärare: Och en dålig dag då?

Elev: Kanske tre eller fyra.

Lärare: Varje gång du har sådana tankar, om du var arg på en person, så skulle din ilska skada objektet för din vrede.

Elev: Hur är det med den andra sidan av myntet? Om jag var kärleksfull och vänlig, skulle då inte mina tankar ge dem upplysning?

Lärare: Jo, precis så.

Elev: Så med enbart mina tankar kan jag skada eller hjälpa en person.

Lärare: Ja.

Elev: Men säger då inte sunda förnuftet att om jag hade kunskapen om Gud, så skulle jag också ha disciplinen att kontrollera mina tankar och känslor?

Lärare: Nej.

Elev: Varför?

Lärare: Därför att din dominerande verklighet är såsom en mänsklig varelse med alla dess svagheter och egenheter. Du är skapad till att ha spontana tankar och känslor. Du har instinkter som svarar på stimuli, och du *kan inte* kontrollera dina naturliga tankar och känslor. Du kan undertrycka dem. Du kan ignorera dem. Du kan till och med utplåna dem, men bara för en tid.

Elev: Och det här är orsaken till att jag inte kan uppnå kunskapen om Gud?

Lärare: Alldeles riktigt.

Elev: Då är alltså varje människa instängd inom en värld av begränsningar på grund av att de har denna oförmåga att kontrollera sina impulser – det må vara tankar eller känslor? Det verkar orättvist.

Lärare: Kanske det, men precis samma begränsning är befriande.

Elev: På vilket sätt?

Lärare: Känner du till Första Källans vilja?

Elev: Nej, men jag tror jag har en idé om, vad som är i linje med Guds vilja och vad som inte är det.

Lärare: Om du verkligen vet, vad som är i linje med och vad som inte är det, då skulle du behöva känna till Första Källans vilja, eller hur?

Elev: Jag menar att jag känner till den allmänna inriktningen eller avsikten hos Guds vilja.

Lärare: Men inte detaljerna?

Elev: Det stämmer. Jag vet att det som är av kärlek och ljus är i linje med Guds vilja och det som är av ondska och mörker inte är det. Men jag kan troligen inte skilja mellan de mer subtila nyanserna mellan ljus och mörker eller gott och ont.

Lärare: Jag förstår. Och hur kom du till den här slutsatsen?

Elev: Det är som jag blivit lärd.

Lärare: Och vem lärde dig det här?

Elev: Mina lärare, de böcker som jag läst. Alla tror ju så här, eller hur?

Lärare: Och därför att du har blivit lärd att Guds vilja går att få vetskap om, så tror du, att du kan göra bedömningen att en kärleksfull handling är i linje med Guds vilja men att en ond handling inte är det.

Elev: I det stora hela, ja.

Lärare: Men om jag väckte tanken hos dig att förstå Guds vilja och att äga kunskapen om Gud är samma sak?

Elev: Jag är inte säker på, att jag förstår vad du menar.

Lärare: Vad tror du att jag menar? Försök att sätta ord på dina tankar oavsett hur dimmiga de är. Ibland bara lyfter dimman när man kämpar för att genomskåda den.

Elev: Jag har känslan av att du antyder att om jag förstår vad skaparen önskar från sin skapelse, skulle jag också förstå kärninnehållet i kunskapen om Gud. Med andra ord, för att få kunskapen om Gud måste jag veta vad Gud önskade av mig, vad han önskar att jag skulle bli.

Lärare: Och vad tror du att Gud vill att du ska bli?

Elev: Befriad.

Lärare: Från begränsningar?

Elev: Ja. Exakt.

Lärare: Första Källan önskar att du lever utan begränsningar, men skapar en själsbärare och en inramning för den själsbäraren att leva i, som är rotad i begränsningar. Varför tro, att det är Guds vilja att du skakar av dig dina begränsningar?

Elev: Jo, för om jag inte har några begränsningar så är jag fri från de ting som förminskar min andliga medvetenhet.

Lärare: Och vad kommer du att göra då – när du är fri från all begränsning?

Elev: Jag är inte helt säker, men det kommer att vara ett lycksaligt tillstånd och något liknande det Buddha kallar för Nirvana – frihet från begär.

Lärare: Varför skulle din skapare skapa dig, placera dig i en själsbärare som var bunden till en verklighet av begränsningar, konstruera en fulländad universell skola för att utbilda dig och utnämna en stor samling instruktörer, bara för att ge dig möjligheten att gå in i Nirvana eller ett lycksaligt tillstånd?

Elev: Det vet jag inte. Det är delvis vad jag försöker förstå.

Lärare: Är du säker?

Elev: Jo, det är helt säkert en av de saker jag försöker förstå.

Lärare: Om du försöker att förstå det här, svara då på min fråga.

Elev: Men jag vet inte svaret.

Lärare: Försök att uttrycka det så bra du kan.

Elev: Jag medger att det inte verkar logiskt att Gud skulle låta utbilda mig om universums vägar och sedan lämna mig för att bara njuta av det. Men jag vet inte vad jag annars skulle göra. Ingen målar upp den här bilden särskilt klart.

Lärare: Bilden, som du kallar det, grundar sig på att betjäna en viss plan. Planen innebär en kollektiv utveckling av själar till att inse enheten i universums natur (the singular nature of univershood). Denna kollektiva utveckling sker i en kontinuerlig, odelbar process.

Vi rör oss fram från grannskap, till städer, till län, till nationer, till kontinenter, till hemisfärer, till planeter, till solsystem, till galaxer, till lokala universa, till superuniversa, till StorUniversum (Grand Multiverse) – den allt inneslutande strukturen av vår kollektiva enhet.

Och för varje steg besestrar vi vårt lägre tillstånd av varande, i och med att våra liv i allt ökande grad blir exempel på närvaron av vår kollektiva varseblivning av vad som är bäst för den utveckling, det evolutionära förlopp som Första Källan satt upp för StorUniversum (Grand Multiverse).

Elev: Okay, så det här är anledningen? Att helt enkelt ständigt hålla det perspektiv som är bäst för StorUniversum? Hur kan jag någonsin veta en sådan sak?

Lärare: Det kan du inte.

Elev: Så ännu en gång är jag frustrerad i min okunnighet. Det verkar vara temat när det gäller andliga frågor.

Lärare: Det beror bara på, att du tar den här odelbara processen och hoppar fram till dess slut i en önskan att föra slutresultatet närmare din nuvarande verklighet. Ditt tålmod överträffas av din vision om vad som kommer att ske.

Elev: Jag vet. Men vad kan jag göra åt det?

Lärare: Definiera den kunskap du behöver för att genomföra varje steg i din process. Påstå inte att du behöver kunskapen om Gud innan du har kunskapen om din jordiska värld, eller kunskapen om ditt mänskliga instrument. Begränsa din kunskap till sammanhang i anslutning till din konstruktion.

Elev: Hur menar du?

Lärare: Du är en fysisk kropp med komplexa känslolimpulser och instinkter; du är också ett system av nerver och datainsamlare, som matar ditt medvetande och din hjärna. Därutöver är du ett kollektiv av medvetanden som spänner över hela er art och över all tid. De här elementen utgör ditt mänskliga instrument.

I likhet med de flesta sökare försöker du förstå den mystiska substansen hos din innersta ande – Helhetens Navigatör – innan du förstår ditt mänskliga instrument. Och ändå mera rakt på sak, du försöker förstå Skaparen, den som upprätthåller Helhetens Navigatör, innan du förstår din innersta ande.

Du har intuitivt uppfattat den odelbara processen därför att den ligger lagrad inom dig, men om du försöker tänja på din förmåga till förståelse är det som om du försöker lära dig stjärnorna innan du lärt dig planeten du står på. Och jag frågar dig, vad är det för nytta med kunskapen om stjärnorna när du missförstår ditt hem?

Elev: Du säger att jag behöver studera min kropp och mitt sinne innan jag studerar själen?

Lärare: Nej, jag säger att kunskapen om Gud som du söker finns inlagd i varje steg av den odelbara processen. Den uppenbarar sig inte i en plötslig, gäckande avslöjande erfarenhet vid resans slut. Den finns i varje steg längs vägen.

Elev: Ja, jag förstår det här som begrepp. Jag har hört det många gånger förut, men jag känner att du lägger in en annan betydelse här.

Lärare: Kanske. Jag föreslår bara att du förstår själsbäraren innan du försöker förstå själen, och att du förstår själen innan du försöker förstå dess skapare. Om du gör tvärtom, om du först lägger din energi på att förstå Skaparen kommer du bara att se denne marginellt, och denna delvisa kunskap kommer att förvränga din förståelse för själsbäraren och själen inom den.

Elev: Men hur kommer jag att kunna veta att min förståelse av själsbäraren är tillräcklig och att det är dags att sätta igång med att skaffa förståelse om själen?

Lärare: Det mänskliga instrumentet är en häpnadsväckande blandning av mirakulösa förbindelser mellan de materiella och de icke-fysiska världarna. När du förstår de här förbindelserna kommer de att leda dig till din förståelse av själen inom dig.

Elev: Så då borde jag egentligen fråga dig, hur jag kan få kunskap om de här förbindelserna. Är det riktigt?

Lärare: Ja.

Elev: Nå, hur gör jag det? Är det chakra som är nyckeln?

Lärare: Mycket har sagts och skrivits om de energicentra som visar sig inom det mänskliga instrumentet, men dessa energicentra utgör inte förbindelserna mellan de fysiska och icke-fysiska världarna.

Det som väver samman den fysiska kroppen med de icke-fysiska kropparna är det som vi kallar fantomkärnan (the phantom core).

Elev: Vad består den av?

Lärare: Fantomkärnan består inte av något materiellt. Den är som en skugga av själsmedvetenhet som kan röra sig mellan det mänskliga instrumentets världar.

Elev: Så den kan verka lika bra inom sinnet som i kroppen?

Lärare: Fantomkärnan är det medvetande som rör sig mellan kroppen, känslorna, sinnet och det genetiska sinnet i hastigheter som överstiger ljusets. Men likväl är den en punkt av medvetenhet, som distribuerar det mänskliga instrumentets erfarenheter till själen.

Elev: Broderar den ut erfarenheterna eller rapporterar den helt enkelt av dem som en inspelning?

Lärare: Den rapporterar allt på ett extraordinärt sätt.

Elev: Hur menar du?

Lärare: Även under de tysta stunderna i ditt liv, när du står och stirrar ut genom ett fönster eller läser en bok, finns det ett helt universum av erfarenheter som fantomkärnan uppfattar. Varje minsta detalj registreras troget och sänds till själen.

Fantomkärnan är det mänskliga instrumentets supermedvetande. Den är skild från själen och brukar betraktas som själens sändebud till den biologiska världen, med vilken det mänskliga instrumentet måste samverka.

Det är genom den här medvetenheten som själen upplever den biologiska världen med dess begränsningar och separation, och drar till sig de erfarenheter som hjälper själen att bygga upp en uppskattning för StorUniversum, som är Första Källans klädnad.

Elev: Varför har jag aldrig hört om detta förut?

Lärare: Vem skulle ha berättat det för dig?

Elev: Du, till exempel.

Lärare: Det gjorde jag nyss, lyssnade du inte?

Elev: Jo, men här har jag varit elev hos dig i två år och det här är första gången jag hör talas om fantomkärnan. Varför?

Lärare: Vi lär ut genom associationer och metaforer (liknelser). Du har blivit undervisad om fantomkärnan, du har bara inte hört namnet tidigare. Och nu när du känner till namnet utkristalliseras en klarare bild i ditt sinne av hur den är konstruerad och fungerar.

Elev: Men det har tagit mig två år för att få kännedom om namnet?

Lärare: För några tar det två timmar och för andra en livstid. Det beror på personen och hur de kommer fram till sina svar. Du sökte det översinnliga, det som du inte kan få svar på, innan du sökte det som går att känna till i ditt nuvarande liv – där ditt medvetande nu vistas.

Elev: Okay, vi kan konstatera att jag är en drömmare.

Lärare: Det är inget fel i att söka efter det som inte går att känna till. Jag menar inte att du har slösat bort din tid på att jaga en dröm.

Elev: Men det verkar som om jag behöver lägga mer tid på att förstå fantomkärnan. Vad föreslår du att jag lär mig inom det området?

Lärare: Lär dig allt du kan om den mänskliga kroppen, känslorna och sinnet. Fokusera på att studera det här en tid – kanske ett år eller två beroende på hur mycket tid du avsätter.

När du gör det här, anteckna drag och kännetecken hos det mänskliga instrumentet som antingen verkar höra samman eller är onormala. Till exempel domineras hjärnan av de data som den får från ögonen. Varför dominerar då inte ögonen medvetandet?

Allteftersom du gör dina anteckningar, ordnade kring sammanhängande och onormala fenomen, så börja definiera det mänskliga instrumentets struktur som om du gjorde en karta över dess samband och interaktioner mellan kropp, känslor, sinne och genetiskt sinne. Kom

ihåg att fantomkärnan är själens skugga och opererar utan avbrott mellan slingorna i det mänskliga instrumentet. Den är den första att iaktta och sända vidare den upplevelse som fångar individens mänskliga instrument. Den är kontinuiteten i den odelade processen inom de materiella världarna, medan själen är kontinuiteten i den odelade processen inom de icke-fysiska världarna.

Elev: Och vad gäller för Helhetens Navigatör?

Lärare: Den är kontinuitetens bro mellan dessa två världar. Helhetens Navigatör är sammankopplingen mellan världarna av tid och världarna av icke-tid. Den är sammansmältningen mellan själen och fantomkärnan och integrerar denna enorma erfarenhetsmässiga guldgruva med data och gör den sammanhängande till en transformerande kraft.

Elev: Det kommer att ta mig lång tid att skapa den här bilden och förstå sammanhangen.

Lärare: Om du har tur tar det dig en livstid. Men om du följer spåret mot Första Källan, utan att först förstå de grundläggande strukturerna inom vilken din själ verkar, kommer du att följa en hägring. Gud kommer att framträda och försvinna och tvivlet kommer att skaka dig varje gång en ny händelse korsar din väg. Det kommer att verka som om allt är obeständigt, även Guds ansikte.

Elev: Du sa för en stund sedan att Helhetens Navigatör använder själsbärandens och själens erfarenheter som en kraft för transformation. Vems transformation och i vilket syfte?

Lärare: Transformationen gäller den individuella personligheten – det Guds-Fragment som uppehåller sig både i världarna av tid och icke-tid, och är hängivet Den Enda Planen, den enda som omfattar alla former och alla personligheter, samt åsikter inom dessa. Den här personligheten är den identitet som uthärdar formernas tillståndsförändring och tidens oupphörliga trumlande för att bli en medveten utvidgning av Den Enda Planen.

Avsikten med den här transformationen är att som Första Källans sändebud utforska StorUniversum, och då skapa nya möjligheter för expansionen och för den pågående evolutionen av Den Enda Planen.

Elev: Jag misstänker att du medvetet gav mig ett abstrakt svar som ett sätt att påminna mig om min framförliggande uppgift.

Lärare: Jag gav dig det som finns tillgängligt att ge. Ord i sig är en abstraktion, eller hur?

Elev: Om du inte har något emot det, så vill jag gå tillbaka till min arbetsuppgift: att studera det mänskliga instrumentet. Finns det någon förebild som jag kan använda, så jag kan jämföra mitt sätt att angripa problemen med andras?

Lärare: Det kan finnas några, som med glädje delar med sig av sina efterforskningar och resultat. Jag uppmuntrar dig att samarbeta med dina medstudenter. Det är en mycket nyttig övning.

Elev: Du pratade om samband i det mänskliga instrumentet och om onormala fenomen. Kan du vara snäll och gå litet djupare in i detta?

Lärare: Det mänskliga instrumentets samband och kopplingar är de trådar som utgör fantomkärnans struktur. Tillsammans väver dessa trådar passagera mellan den fysiska kroppen, känslorna, sinnet och det genetiska sinnet. Inom var och en av dessa finns undernivåer, på samma sätt som den mänskliga kroppens hud är annorlunda än nervsystemet, som i sin tur är annorlunda än skelettet.

Kroppen är därför uppbyggd av många lager och underordnade komponenter vilka utgör den totala strukturen. Samma sak gäller för känslorna, sinnet och det genetiska sinnet.

Sammankopplingarna mellan de här lagren eller skikten i det mänskliga instrumentet, vilka uppgår till 24 primära system, härstammar samtliga från Helhetens Navigatör. Med andra ord, de här trådarna har en gemensam grund och går i spiralform ut och berör vart och ett av de 24 primära systemen och binder dem samman till ett holistiskt system.

Elev: Vad är de 24 systemen? Känner jag till dem?

Lärare: Det är inte viktigt att känna till varje system individuellt. Några har man inte upptäckt i världen av tid och rum. Jag bara nämner antalet så att du skall känna till djupet hos det mänskliga instrumentet och dess oklanderliga och mirakulösa struktur.

Elev: Varför är det så viktigt?

Lärare: I de flesta kulturer är det mänskliga instrumentet betraktat som en kropp som är sårbar och skör. Den betraktas som sprucken och icke perfekt eftersom den degenererar med tiden och är mottaglig för sjukdom. I vissa kretsar betraktas den inte för mer än ett animerat objekt för att känna glädje och smärta. Den hålls inte högt, och även de som känner att det måste finnas en andlig dimension anser den som det mindre eller lägre jaget.

Elev: Men den är det lägre jaget, eller hur?

Lärare: Den är den enastående själens farkost. När du ser en vacker farkost, undrar du då vad som finns inuti den?

Elev: Jag tror, när jag ser en vacker farkost – såsom ett konstverk – att jag drar slutsatsen att farkosten är till för att uppskattas, inte för att nyttjas.

Lärare: Den behöver inte ha en nyttjandefunktion, därför dess skönhet är ett tillräckligt syfte. Har jag rätt?

Elev: Exakt.

Lärare: Det mänskliga instrumentet är på samma sätt. Det är en vackert uttänkt skapelse; ja, så vacker att de flesta tror att det är tomt. Dess syfte är begränsat till själva kroppen. Man ser inte de 24 skikten, man uppfattar bara de fem dominerande skikten; hud, muskler, ben, känslor och sinne.

Elev: Varför? Varför ser vi bara de här fem och inte alla 24?

Lärare: Ni har blivit lärda de här uppfattningarna genom indoktrinering under er skolgång och från samhället i stort, och, omvänt, ni har inte fått lära er att uppskatta och förstå de andra 19 skikten. I de flesta fall kräver dessa skikt mer vaksamhet och envishet för att kunna förstås och uppskattas.

Elev: Så hur kan jag lära mig om de andra dimensionerna i det mänskliga instrumentet?

Lärare: Du studerar det mänskliga instrumentet. Du studerar kroppen, känslorna, sinnet och det genetiska sinnet. Du lär dig att förstå denna heliga farkost för vad den verkligen är; den utforskande, må vara temporära, farkosten för ditt innersta, odödliga medvetande i världarna av tid och rum.

Elev: Skulle det inte hjälpa mig i mina studier om du gav mig information om de 24 skikten?

Lärare: Kanske, men det är inte nödvändigt att förstå alla dessa nivåer med det mänskliga sinnet. Och återigen försöker du lära dig hela trappan innan du förstår de första trappstegen. Det är tidens uppgift att göra hela trappan förståelig steg för steg, inte som ett enstaka avslöjande.

Elev: Jag förstår.

Lärare: Jag har belyst den universella vägen; berätta nu vad du har lärt dig.

Elev: Okay, jag skall göra mitt bästa. Fantomkärnan binder samman det mänskliga instrumentets 24 nivåer och är den mänskliga själens observerande medvetande inom världarna av tid och rum. Fantomkärnan har, i brist på bättre liknelse, mängder med trådar som väver samman dessa 24 nivåer. Den använder de här sammanbindande trådarna som vägar för att i kvantumfart förflytta sig – som ett medvetande – från en nivå till nästa. Den för över denna erfarenhets-information till själen. Själens bearbetar dessa inkommande data för att utveckla sin förståelse för hur den bäst skall anpassa sig till och följa Den Enda Planen och i ökande omfattning föra in ljus till de mörkare utposterna i StorUniversum.

Lärare: Ta ett djupt andetag. Du har varit en bra lyssnare.

Elev: Har jag fattat rätt?

Lärare: Bekymrar du dig över att ha rätt eller är du intresserad av att lära?

Elev: Är det någon skillnad?

Lärare: De kan vara diametralt olika.

Elev: Jag är intresserad av att lära *och* att ha rätt.

Lärare: Kommer du ihåg att du i början på det här samtalet frågade mig om det fanns någon teknik för att få kunskapen om Gud?

Elev: Ja.

Lärare: Och har du funnit ditt svar?

Elev: Nej, jag tror inte att det finns något svar.

Lärare: Kanske finns det ett svar, men svaret är olika för varje människa. Alla väsen närmar sig Skaparen på sin unika väg, en väg som inte någon tidigare har beträtt. Om du buntar ihop din enorma uppsjö av erfarenheter i världarna av tid och rum, tror du att den någonsin har kopierats eller upprepats?

Elev: Jag vet inte. Det har jag aldrig tidigare tänkt på. Kanske i sina grunddrag.

Lärare: Bara om du gör grova förenklingar kan du se några likheter i själarnas uppåtgående väg mot Skaparens värld. Helt sanningsenligt är vi var och en lika unika som de planeter som fyller StorUniversum och det är precis denna unika egenskap, som förhindrar att en universell teknik någonsin kan bli upplysningens magiska piller.

Elev: Jag förstår detta. Gjordes detta som en del av konstruktionen?

Lärare: Ja.

Elev: Jag antar att den riktiga frågan är vilken kunskap jag behöver för att konstruera min egen teknik till att uppnå medvetenhet om mitt eget mångskiktade jag?

Lärare: Du är väl på gång om du gör det till en vana att varje morgon ställa dig den frågan. Du kommer att känna dig som en magnet, som ur varje aspekt av dina erfarenheter drar till dig just denna kunskap in i ditt liv.

Elev: Hjälper det om jag tror att fantomkärnan finns inom mig och att den tar till sig den här kunskapen även om mitt medvetna sinne inte gör det?

Lärare: Det gör det och den finns.

Elev: Jag tackar.

Lärare: Tack, tack. Du är alltid välkommen.